



תפ"ח 14743/09-17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 14743-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני

כבוד הסגן נשיאה זלוצ'ובר

כבוד השופט פרידלנדר

כבוד השופטת כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשמים

גזר דין

אין לפרסם כל פרט מזהה ביחס למתלוננת, הנאשם וילדיהם ולרבות שם פרטי, שם משפחה, מקום מגורים, מקום עבודה ומקום לימודים. ניתן לפרסם את גזר הדין כפוף לאמור.

כב' השופטת דינה כהן:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות, במספר עבירות, בעיקר עבירות מין, שביצע ברעייתו מזה כעשרים שנה ובאחד המקרים תקיפת בתו הקטינה.

ואלה העבירות שבהן הורשע הנאשם:



אינוס בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 345(ב)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; אינוס (ריבוי עבירות), לפי סעיף 345(א)(1) לחוק האמור; תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 380 לחוק האמור בנסיבות סעיף 382(ג) לחוק; תקיפה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 379 לחוק האמור בנסיבות סעיף 382(ב)(1) לחוק; תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 379 לחוק האמור בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק.

הנאשם זוכה מעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(1) לחוק העונשין (הכרעת דין מיום 3/5/2018).

2. ממצאי העובדה שנקבעו בהכרעת הדין הם, כדלקמן:

- ביום 23/8/2017 סמוך לשעה 18:30, בעוד המתלוננת ישנה במיטה בחדר השינה, נכנס הנאשם לחדר, אמר שהוא רוצה לנוח, דרש מן המתלוננת לצאת ומשסירבה, אחז בשערותיה של המתלוננת והקימה בחוזקה. כתוצאה ממעשיו אלו, התעוררה המתלוננת וביקשה מהנאשם לצאת מחדר השינה ולישון בסלון הבית. מיד לאחר מכן, הושיב הנאשם את המתלוננת על המיטה, תוך שהמתלוננת מתנגדת ודוחפת את הנאשם מעליה באמצעות ידיה באומרה שאינה מעוניינת לקיים עמו יחסי מין.

הנאשם לא חדל ממעשיו, השכיב את המתלוננת על המיטה, אחז ביד ימין בגרונה של המתלוננת וחנק אותה באומרו **"...אם את נפרדת ממני את מתה או שאני מת, או שאת חיה או שאני חי..."**.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת נפיחות בגרון וכאבים בראש ובגרון.

בתגובה, צרחה המתלוננת ושני ילדיהם הקטינים של בני הזוג, הילדה ילדית 2002 והבן יליד 2009 - נכנסו לחדר השינה. הילד בכה וביקש מאביו שיעזבו את אמו. הילדה דחפה את הנאשם על מנת להורידו מן המתלוננת. הנאשם אמר לילדה לצאת מהחדר ומשסירבה, סטר לה, משך בחוזקה בשערה והוציאה מן החדר, תוך שהוא מושך בשערה.

- ביום 20/8/2017, סמוך לשעה 17:00, הנאשם אמר למתלוננת שרצונו לקיים עמה יחסי מין, ומשסירבה, זרק הנאשם את המתלוננת על המיטה, הרים את שמלתה, הוריד את תחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה שלא בהסכמתה. המתלוננת אמרה לנאשם שוב כי אינה רוצה, אך הנאשם המשיך במעשיו.

- מספר חודשים לפני 24/8/2017, לאחר שהנאשם והמתלוננת הלכו לרבנות על מנת לפתוח תיק גירושין, שבו לביתם מאחר שלא הגיעו להסכמות. הנאשם דרש מן המתלוננת לקיים עמו יחסי מין, ומשסירבה, דחף הנאשם את המתלוננת בגבה מהסלון אל חדר השינה, כשהמתלוננת מנסה להיאחז בקירות ולהתנגד למעשיו. בחדר השינה, היכה הנאשם את המתלוננת, זרק את המתלוננת על המיטה, ובעודה בוכה, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה ובעל את המתלוננת שלא בהסכמתה.

- כשנתיים לפני 24/8/2017, במהלך עימות בין הנאשם לבין המתלוננת, אחז הנאשם בידיה של המתלוננת, הטיח אותם על גבי השולחן עד אשר שבר חלק מציפורניה עד זוב דם, לאחר מכן, דחף את המתלוננת על הרצפה ודרך על ידיה כשהיא בוכה.



- במספר רב של פעמים, במיוחד בששת החודשים שקדמו להגשת כתב האישום, תקף הנאשם את המתלוננת בדרכים שונות ופעמים רבות אף גרם לה למכאובים - חבלות של ממש.
- במספר רב של פעמים, בעל הנאשם את המתלוננת שלא בהסכמתה החופשית.
- במספר רב של פעמים, בעל הנאשם את המתלוננת תוך התעללות ואלימות, ובין היתר, נהג הנאשם להפשיט את המתלוננת מבגדיה, אף שאמרה לו כי אינה רוצה לקיים עמו יחסי מין, נהג לזרוק את המתלוננת על המיטה ולהחדיר את איבר מינו לאיבר מינה שלא בהסכמתה.
- 3. צוין בהכרעת הדין כי משמיעת הראיות עלה שבמערכת הזוגית בין הנאשם והמתלוננת, אופיינו יחסי המין ביניהם בגוונים שונים בהתאם לעליות ולמורדות שביחסי בני הזוג, ובין היתר כדלקמן:
 - יחסי מין בהסכמה מלאה שלא הוו עבירה.
 - יחסי מין תוך התעללות - מקרים רבים בהתאם לעדות המתלוננת. הובהר כי ההתעללות יכול ותהיה נפשית. כך למשל, לשבש למתלוננת את היציאה מן הבית, להראות לה שהיא לא שולטת על זמנה ועל סדר יומה או להטיח בה אמירות מעליבות תוך כדי קיום יחסי המין.
 - יחסי מין ללא הסכמה חופשית אך ללא רכיב הנסיבה המחמירה - ההתעללות. בגדרי אירועים אלה יבואו כל אותם מקרים שבהם הנאשם קיים יחסי מין עם המתלוננת שלא בהסכמתה החופשית אך שלא בנסיבות של התעללות.
- 4. מעבר למתואר לעיל, יאמר כי הרושם שהתקבל משמיעת ראיות הוא שהמערכת הזוגית בין הנאשם והמתלוננת כללה טענות וטרוניות הדדיות ובכלל זאת מצד הנאשם כלפי המתלוננת שחלקן אושר ע"י המתלוננת בעדותה. נקבע למשל כי אף לדברי המתלוננת, היא השתמשה באלימות כלפי הנאשם, על רקע השתתפות הנאשם בקבוצת תמיכה בניגוד לרצונה וכי הייתה מתעמתת עם הנאשם, מחביאה את מפתחות הרכב ונועלת את הבית על מנת שלא יצא, וציינה כי בכל פעם שהנאשם רצה לצאת "בתקופה האחרונה", היא לקחה את מפתחות הרכב וסגרה אותו בבית (פסקה 84 להכרעת הדין).
- 5. באשר לנתוני עברו הפלילי של הנאשם יאמר כי לחובתו שתי הרשעות קודמות האחת בעבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי, מיום 17/7/2016 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2013 והשנייה, משנת 2004, בגין עבירות של תקיפה סתם ותקיפת בת זוג, שבוצעו בשנת 1997.
- כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן שישה חודשים שהוטל עליו ביום 17/7/2016 לאחר שהורשע בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות בכך שבין השנים 2011-2013, במספר הזדמנויות, היכה יחד עם המתלוננת את שלושת ילדיהם הקטינים באמצעות צביטות, סטירות, הכאה בישבן ואף באמצעות חגורה על ידי הנאשם. עניינה של המתלוננת, שאף היא הואשמה יחד עם הנאשם במסגרת הליך זה, הסתיים ללא הרשעה.
- 6. בנוסף, הוגש תסקיר נפגעת עבירה המתייחס לנזקים שנגרמו למתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם, שהמליץ על הטלת פיצוי משמעותי למתלוננת.
- לבקשת עורכת התסקיר, מטעמים שבטובת המתלוננת, לא נחשף הנאשם לתסקיר והוגש תסקיר שהינו תמצית מן המידע העובדתי הכולל בתסקיר.



מפאת צנעת הפרט, לא נפרט את התרשמות עורכת התסקיר והטעמים להמלצה. בתמצית, תואר בתסקיר קשר זוגי מורכב בין הנאשם והמתלוננת, שלוה בקונפליקטים ואלימות לצד אהבה חזקה, תלות ודאגה הדדית.

התסקיר פירט את הנזקים שנגרמו למתלוננת, בין היתר, פגיעה ביכולתה של המתלוננת להעריך את עצמה ולראות בעצמה אדם בוגר, יציב וחזק בעל יכולות וצרכים מובחנים וכן נזק למרקם המשפחתי של בני הזוג. על מנת להעניק למתלוננת הכרה חברתית כנפגעת על ידי הנאשם הומלץ על הטלת פיצוי כספי משמעותי על הנאשם.

7. בטיעוניה לעונש, המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר לריצוי בפועל, בחלק העליון של מתחם הענישה שהציעה, שנע בין שמונה לשלוש עשרה שנות מאסר בפועל, וזאת לצד פיצוי גבוה ומשמעותי למתלוננת ומאסר מותנה ארוך ומרתיע. בנוסף, עתרה המאשימה להפעיל במצטבר את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם כמפורט לעיל.

המאשימה עתרה לסווג את מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם, כמפורט לעיל, כמסכת עובדתית אחת ולפיכך לקבוע מתחם ענישה אחד.

המאשימה התייחסה לריבוי העבירות, שלשיטתה מצביע על כך שאין המדובר ב"מעידה חד פעמית" וכי הנאשם רואה את גופה של רעייתו, המתלוננת, כשלו ובמשך שנים רבות בהן היה נשוי לה, נהג בה בצורה אלימה, פיזית ומינית, מבלי התחשב ברצונותיה ובהיעדר הסכמתה.

המאשימה ציינה כי הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הינו ביטחון הציבור וביטחון הפרט, זכות הפרט לאוטונומיה על גופו, כבודו ופרטיותו, זכותו של כל אדם להרגיש בטוח ובוודאי בתוך ביתו ובתוך המערכת הזוגית שבה הוא חי.

המאשימה ציינה כי לשיטתה אין משמעות לעניין העונש לכך שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד שכן המדובר בעבירות מין שבוצעו לאורך תקופה כשהמתלוננת מכילה את אלימות הנאשם בשתיקה למען משפחתה, ע"פ תפיסתה.

המאשימה התייחסה לתמצית תסקיר נפגעת העבירה וזאת לעניין רכיב הפיצויים שלשיטת המאשימה צריכים להיות משמעותיים נוכח הנזקים והעובדה שהפיצוי צריך לעזור לשיקום נפגעת העבירה.

המאשימה הוסיפה והתייחסה לעונש המינימום הקבוע בחוק וציינה כי בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים סטייה מעונש זה.

המאשימה הוסיפה כי השלכות מעשי הנאשם זולגות בהכרח מפגיעתו במתלוננת, שהיא קשה וברוטאלית, ומגיעות למעגל השני- של ילדיהם של בני הזוג.

8. מנגד, לשיטת הסנגור, מתחם הענישה בעניינו של הנאשם נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר. יצוין כי אף ההגנה עתרה לסווג את מכלול העבירות שבהן הורשע הנאשם כ"אירוע אחד".



הסנגור התייחס למצבם של בני הזוג כיום, שהחלו הליך גירושין בהסכמה אך לדברי הנאשם, לא הגיעו להסכמה על רקע מחלוקות כספיות. אולם עובר למתן גזר הדין עודכנו ע"י סנגורו של הנאשם כי בתאריך 4/10/18 הנאשם "נתן גט למתלוננת ללא תנאים" במסגרת דיון שהתקיים בבית הדין הרבני האזורי ועתר לזקוף התפתחות זו כנתון כבד משקל לטובת הנאשם על ההשלכות מכך.

הסנגור הפנה למכלול מערכת היחסים הזוגית שבין הנאשם והמתלוננת, שידעה עליות ומורדות, וכפי שצוין בהכרעת הדין, ואף לעיל, יחסי בני הזוג כללו קיום יחסי מין בהסכמה.

עוד הפנה הסנגור לעדות המתלוננת אודות התנהלותה בקשר הזוגי ובמיוחד לכך שלעיתים הייתה מחביאה לנאשם את מפתחות הרכב בכדי שלא יצא לקבוצת תמיכה שבה השתתף.

הסנגור הוסיף כי המדובר בזוג שראה אמנם מורדות אך גם עליות ותקופות טובות.

הסנגור הדגיש כי ניהול ההליך היה מוצדק והעלה עניינים המשפיעים על העונש וכן כי הנאשם ויתר על העדת הקטינים וזאת על מנת לחסוך נזק שעלול להיגרם לקטינים לטווח הארוך כתוצאה ממתן עדות בבית המשפט.

הסנגור ציין כי יש ליתן משקל גם לנזקים הקשים שנגרמו לבני הזוג ולנזקים שייגרמו להם אם ישלח הנאשם לבית הסוהר.

הסנגור עתר להימנע מהטלת רכיב של פיצויים, וזאת כיוון שבני הזוג מנהלים קופה משותפת וכי השליטה על הכספים מצויה בידי המתלוננת. הסנגור הוסיף כי המתלוננת הינה "אישה חזקה" וכי אף התסקיר התייחס לשלושה ראשי נזק - הילדים, דימויה של המתלוננת והשם של המתלוננת בחברה.

בדברו האחרון, עתר הנאשם להקלה בעונשו והוסיף כי אינו מעוניין שילדיו יראו אותו בכלא.

9. בטרם נקבע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, נציין כי מקובלת עלינו עמדת הצדדים לפיה בעניינו של הנאשם, הגם שמדובר בריבוי עבירות, ניתן להתייחס למכלול העובדות שפורטו לעיל כאל "אירוע אחד" לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי; זאת, כיוון שהמעשים הספציפיים שנקבעו כממצאי עובדה כפי שפורט לעיל, מהווים חלק בלתי נפרד מדפוס חוזר של התנהלות הנאשם כלפי המתלוננת בתקופות שפורטו וכן יש להביא בחשבון את תקיפת הקטינה, מעשה השזור בתקיפת המתלוננת מיום 23/8/17 כמתואר לעיל.

כאן המקום לציין כי הנאשם הורשע בעבירה אחת שלפי סעיף 379 בנסיבות סעי' 382(ב)(2).

משנקבע כי הנאשם סטר לבתו ילידת שנת 2002, משך בשערה והוציאה מן החדר משזו ניסתה לגרום לכך שהנאשם יעזוב את המתלוננת (כפי שפורטו בממצאי העובדה בפסקה 2 חלק ראשון סיפא).

10. באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם מקובלת עלינו התייחסות המאשימה כפי שפורט לעיל.

בהקשר זה יפים דברי בית המשפט העליון:



"...דומה כי אין חולק כי העבירות שבהן הורשע המערער: עבירות מין ועבירות אלימות קשה כלפי בת זוגו, לאורך זמן רב, הן עבירות חמורות, וסכנה רבה נשקפת בהן...חומרה יתרה לעבירות אלה נובעת מכך שהן התרחשו בביתו-מבצרו של הקורבן, במקום שאמור להיות המקום הבטוח ביותר עבור כל אדם. בביצוע עבירות אלה נפגע לא רק גופו של הקורבן, אלא נפגעת גם נפשו ונותרת מצולקת זמן רב..."

(ע"פ 567/07 פלוני נ' מדינת ישראל (25/5/2011), בפסקה 38 לפסק הדין).

עוד יפים לענייננו, דברי בית המשפט העליון במקרה אחר:

"...חומרה מיוחדת יש בעברת אונס בין בני זוג, שמחריפה ומעצימה את הפגיעה בקורבן. נפגעת הנמצאת במערכת יחסים אינטימית וקרובה עם אדם, שכבודה מחולל כלאחר יד על ידי אדם שבו היא בוטחת - עלולה לאבד אמון בבני אדם קרובים, וביכולתה לסמוך על אנשים. מערכת יחסים בין בני זוג מגלמת בתוכה את הביטחון והקרבה, ולפיכך גדול השבר שנוצר בעקבות בגידה באמון זה....נדמה כי קיים גם רובד נוסף שמחריף את הפגיעה בהקשר זה. הכתיבה הפמיניסטית בעשורים האחרונים, ובמיוחד כתביה של קת'רין מקינון, שמים דגש על מימד הכוח והשליטה ביחסי מין בין גברים לנשים. כך, מין יכול לשמש ככלי שנועד לבטא שליטה ועליונות. במובן זה, האלימות הפיזית והאלימות המינית שלובות זו בזו, מחפיצות ומכפיפות את האישה הנפגעת..." (ע"פ 5828/13 פלוני נ' מדינת ישראל (23/6/2015)).

בעניין רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21/1/2013) צוין כי במקרים שבהם מדובר באירועי אלימות במשפחה, שנמשכים לאורך תקופה ומטרתם להטיל אימה ופחד, יש מקום להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי השיקום.

לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יינתן משקל לאופיים וטיבם של המעשים כמתואר ולהישנות מעשי האלימות של הנאשם הפיזית והמינית כלפי המתלוננת ולכך שהמעשים בוצעו בתוך התא המשפחתי, אף בביתם של בני הזוג, מבצרה של המתלוננת, הכל על רקע המארג המורכב והרגיש שבבסיס יחסי הנאשם והמתלוננת כפי שתואר.

11. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת נפנה לפסיקת בתי המשפט במקרים הבאים, כפי שחלק ממנה הובא בפנינו במסגרת טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

בעניין ע"פ 567/07 פלוני נ' מדינת ישראל (25/5/2011) אישר בית המשפט העליון עונש של 8 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך ₪ 50,000 שהוטלו על מערער שהורשע בביצוע עבירות מין ואלימות בבת זוגו לאורך שנים ארוכות. יוטעם כי מעשי האלימות של המערער כללו איומים על המתלוננת באמצעות סכין.

בעניין תפ"ח 1134/07 (מחוזי תל אביב) מדינת ישראל נ' זר (6/10/2008) נדון נאשם לעשר שנות מאסר, לאחר שהורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שבוצעו כלפי רעייתו מזה כ-33 שנים (בעת מתן גזר הדין היו בני הזוג גרושים). צוין כי ביצוע העבירות התפרש על פני שנתיים.



הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שכלא את רעייתו ומנע ממנה מלהיפגש עם ביתה; במועד אחר היכה את המתלוננת בכתפיה באמצעות ידיו ואגרופים, תלש שרשרת שענדה על צווארה, נטל לידו פמוט וניסה לתקפה עמו אך המתלוננת זזה ומנעה את התקיפה. הנאשם איים על המתלוננת באומרו "החלום שלי זה לראות איך שאני מכניס את הסכין לבטן ומוציא לך את הקרביים החוצה", תוך כדי שתקף את המתלוננת והמשיך לאיים עליה; במועד אחר, כפה הנאשם על המתלוננת בשתי הזדמנויות לקיים עמו יחסי מין אנאליים.

בעניין ע"פ 1933/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11/2/2015) אישר בית המשפט העליון עונש של שלוש שנות מאסר ופיצויים בסך ₪ 35,000 שהוטלו על מערער שהורשע במעשה סדום ואינוס כלפי בת זוגו לשעבר. צוין כי לעניין העונש, אין מקום להבחנה בין מעשה אינוס כלפי קורבן מוכר או זר וכי יש לבחון את חומרת העבירה בכל מקרה לגופו ובהתאם לנסיבות העניין. כך ככלל, וכך בענייננו. עוד צוין כי העובדה שלמערער ולמתלוננת עבר מיני משותף, ככזאת, אינה משליכה על חומרת המעשים, וראוי שתיבחן בהתאם לעובדות המקרה ולנסיבות העניין הקונקרטי.

בעניין ע"פ 405/03 פלוני נ' **מדינת ישראל** (11/3/2004) דחה בית המשפט העליון ערעור על קולת עונש של שלושים חודשי מאסר בפועל שהוטלו על מערער לאחר שהורשע בשתי עבירות של אינוס, ארבע עבירות של מעשה סדום, איומים והתעללות בקטין על ידי אחראי. אשר לעבירות שביצע המערער כלפי רעייתו, צוין כי המערער ביצע את מעשי הסדום והאינוס ברעייתו, משך ארבעה ימים ולילות, תוך שהשפיל אותה והתעלם מתחנוניה כי יחדל ממעשיו, וזאת על רקע היוודע לו שרעייתו ניהלה קשר רומנטי עם גבר זר.

בע"פ 6313/11 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1/12/2013) אישר בית המשפט העליון עונש של שתיים עשרה שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 50,000, שהוטלו על מערער שהורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, שלוש עבירות של איומים, עבירת אינוס, ביצוע מעשה סדום ועבירה של תקיפת בת זוג. בהקשר לעבירות האינוס וביצוע מעשה סדום, תואר כי המערער העיר את המתלוננת משנתה בחדר השינה, בו ישנה עם ביתה מנישואים קודמים, כשלגופו מגבת בלבד, ודרש ממנה לקיים עמו יחסי מין. המתלוננת סירבה והסבירה שהיא עייפה. המערער לא שעה לבקשותיה ומשך ברגלה עד שנפלה מהמיטה וראשה נחבט ברצפה. כאשר המתלוננת התרוממה, דחף אותה המערער אל סלון הדירה וסגר אחריהם את דלת חדר השינה. המתלוננת בכתה והמשיכה לומר למערער כי היא עייפה ורוצה לישון וביקשה ממנו לא לגעת בה. אף על פי כן, המערער פישק את רגליה ופשט את המגבת מגופו. המתלוננת נאבקה במערער וניסתה לברוח אך המערער משך בתחתוניה וקרע אותם. המתלוננת נפלה אחורה על הספה והמערער איים עליה שתעשה כרצונו. אחרת יהרוג אותה. בהמשך, החדיר המערער את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת תוך שהיא נאבקת בו. לאחר מכן, החדיר המערער את איבר מינו לפיה של המתלוננת מספר פעמים. המתלוננת ברחה לחדר האמבטיה והקיאאה. עם שובה לסלון, המשיך המערער לאיים על המתלוננת, תוך שהיא מתחננת שיעזוב אותה ויפסיק את מעשיו. למרות תחנוניה, החדיר המערער את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת בכוח, עד שהגיע לסיפוקו.

12. באשר לקביעת מתחם הענישה- לאור כל האמור, הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם במעשיו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע המעשים, הננו סבורים כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם נע בין 6 לבין 12 שנות מאסר בפועל.

13. באשר לעונש המתאים לנאשם שבפנינו, ינתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם. כן ינתן משקל לגירוש הנאשם והמתלוננת, ממש לאחרונה, בהסכמה, כמפורט בהודעת הסנגור לעיל (הוצג פרטיכל היום בפתח



הדיון מן התיק הרלוונטי).

לאור מכלול השקולים שפורטו, סברנו כי עמדתו העונשית של הסגור, אין בה כדי לקיים יחס הולם בין מעשי הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם לבין מידת העונש שסבר כי יש להסתפק בו.

14. לפיכך אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 8 שנות מאסר לריצוי בפועל מיום המעצר 24/8/2017.
2. אנו מורים על הפעלת 6 חודשי מאסר מותנים שהוטלו על הנאשם ביום 17/7/2016 במסגרת ת"פ ... , וזאת במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם כמפורט בפסקה 1 כך שסך הכל יהיה על הנאשם לרצות 8.5 שנות מאסר בפועל מיום המעצר 24/8/2017.
3. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה בה הורשע או עבירת מין מסוג פשע או עבירת אלימות מסוג פשע.
4. הנאשם יפקיד בקופת בימ"ש סך של 70,000 ₪ כפיצוי לטובת המתלוננת.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ט, 08 אוקטובר 2018, בהעדר הצדדים.

דינה כהן, שופטת

שלמה פרידלנדר,
שופט

נתן זלוצובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה